

е причинена отъ непрѣодолима сила или отъ естественното качество на прѣдмѣтитѣ (Чл. 389-й), или отъ недостатъци въ обвивката, които не могатъ вънкашно да се забѣлѣжатъ, или които сж причинени отъ прѣвлагателя или отъ неговитѣ хора.

Чл. 417. Прѣдприятието на публично влагалище има право на залогъ върху вложенитѣ въ влагалището му стоки за обезпечение на такситѣ си (Чл. 415-й). Това право има сила и въ случай, ако собственикътъ на стокитѣ испадне въ несъстоятелность.

Чл. 418. Прѣдприятието е длъжно да издаде влагалищенъ записъ за вложенитѣ у него прѣдмети. Този записъ, който съставя частъ отъ кочана на водената отъ прѣдприятието депозитна книга, състои отъ двѣ съставни, но раздѣлими части, т. е. отъ расписката за приеманieto на стоката (*cédule*) и отъ заложителния записъ (*warrant*).

Чл. 419. И двѣтѣ части на влагалищния записъ трѣбва да съдържатъ:

- 1) обозначението на публичното влагалище;
- 2) текущия брой на депозитната книга;
- 3) името и жилището на влагателя;
- 4) описа и числото на вложенитѣ прѣдмети, и
- 5) врѣмето на издаването (дата) и подписа на опълномощения отъ прѣдприятието чиновникъ.

Чл. 420. Прѣхвърлянето на публичния влагалищенъ записъ исцѣло или отдѣлно става чрѣзъ жиро, на гърба на записа или на надлѣжния билетъ.

Съвмѣстното владѣние и на двата записа (за стоката и за залога) дава право на свободно распорѣждане върху стоката.